

flere Gange meget ønsket at kunne tilvejebringe den attraaede Forandring, og det vil ogsaa være den ærede Rigsdagsmænd for Bornholm (Krabbe) bekendt, at der er blevet gjort det Tilbud, at disse Øvelser kunde betales med Penge efter Capitelstarten, hvorom der endogsaa engang var ansøgt af Bornholmerne, men at, da det kom til Stykket, om det skulde indføres, de fleste da gik tilbage deraf og ønskede hellere at beholde den Lettelse med Hensyn til Liden for Natural-Præstationen, som man heller ikke billigt kunde nægte dem, og derfor at vedblive at erlægge Øvelsen in natura. Det ligger maaffee ogsaa i Forholdets Natur paa Bornholm, at man der, naar det kommer til Stykket, ikke er saa tilbøjelig til at convertere Naturalydelser til rede Penge, idet Vareaffættningen paa Bornholm og Omsætningen til Penge er vanskeligere end Omsætningen paa de fleste andre Steder i Riget. Dette gjælder navnlig ved Landgildesmørrets Udredelse, hvilket er Hovedydelser. Smørret er til visse Tider af Aaret vanskeligt at afhænde, og derfor er det, at Bornholmerne ville afbenytte deres Ret til at erlægge Landgildesmørret in natura, og, da de efter deres Adkomstbreve have en Ret dertil, kan man naturligvis ikke nægte det. Til paa den anden Side at nedfatte Prisen under Capitelstarten, kan man ikke være besværet. Naar man nemlig passer at sælge til rette Tid, ved at opbevare Varerne til den Tid, da de søges, kan man nemlig udbringe Saameget deraf, at Nettoindtægten svarer til Capitelstjebet.

Hvad angaaer Bemærkningen om Forstunderviisningen og Omsøtningerne ved denne, saa er det ganske sikkert og erkendt, at Underviisningen ingenlunde er alene for det kongelige Statsforvæsen, men ogsaa for Forstvæsenet i Almindelighed, ligesom ogsaa i den senere Tid flere og flere Forstcandidater, der have absolveret Forstexamen, finde Ansættelse hos de større private Skoviere. Imidlertid er det i Grunden kun en Formsig, under hvilken af de to Conti, enten Indenrigsministeriets — som det ved en Forandring maatte blive — eller Finantsministeriets, denne Udgift staaer opført. Det er ogsaa ganske vist, at nu ere de allerfleste Forstcandidater dog an-

fatte i Statens Tjeneste, og at i hvert Tilfælde og til enhver Tid ville en stor Deel af Candidaterne uddanne sig for Statens Tjeneste. Med Hensyn til det af Udvalget udtalte Ønske om, at der nedfattes et Udvalg af videnskabeligt dannede og praktiske Forstmænd til at afgjøre Spørgsmaalet om Skovbehandlingsmaaden, da er det udtalt fra Finantsministeriets Side allerede forrige Gang, og det ligger ogsaa i Budgettet, at der skal nedfattes en Commission til at gjøre Forslag om de nye Planers Læggelse, og Hovedspørgsmaalet vil da blive det om Skovbehandlingsmaaden. Der er iøvrigt en saadan Modsatning i Ansøelserne om Skovbehandlingsmaaden, at det vistnok bliver en af de vanskeligste Opgaver for Administrationen at afgjøre Noget derom. Naar man ei vil sammensætte Commissionen alene af Mænd, der erklære sig for den ene Side, og staae stærkt paa, at kun den ene Mening kan følges, men sammensætte den af de bedste praktiske Forstmænd, der repræsenterer begge Ansøelser, saa vil man uden tvivl faae tvende aldeles discentierende Vota, og det er et Spørgsmaal, om det ikke bliver vanskeligt at finde et tilstrækkeligt Fundament for en Afgjørelse af disse modstræbende Ansøelser, som her bekæmpe hinanden, hvilket ogsaa aabenbarer sig i Forstlitteraturen, ikke alene her, men maaffee endnu stærkere i Udlandet og navnlig i Tydskland, hvor den Skovbehandlingsmaade, som man for en 20 til 30 Aar siden ansaae for ophøiet over al Tvivl, nu angribes af mangfoldige Forstmænd, der have et Navn som saadanne.

Hvad angaaer Kirkerne's Overgang til Communerne — der ligeledes er et Principspørgsmaal —, hvorved man antager, at der kunde indtræde Besparelse fra Statens Side, maa jeg for det Første bemærke, at, naar der nu er beregnet til en Kirkes aarlige Vedligeholdelse 70 Rbd., Besparselsen da ikke kan blive synderlig stor, om Kirken gaaer over til en privat Eier, naturligvis under Forudsætning af lige Omhu for Kirken fra begge Sider. Noget kan der vel, det er ganske vist, bespares, forsaavidt den Eier, som er fraværende, ikke kan have Arbejdet saa let udført, som den, der selv er nærværende paa Stedet og selv kan have Opsynet dermed, ligesom han